

Σολομών, ο σοφός βασιλιάς του Ισραήλ

εβραϊκά "Shelomoh" (=ειρηνικός)

Ο Σολομών χρίεται βασιλιάς

Την ίδια εκείνη εποχή ο **Αδωνίας**, γιος του Δαβίδ και της Χαγγίθ, ήταν ένας πολύ ωραίος και φιλόδοξος νέος. **«Εγώ θα γίνω βασιλιάς!»** έλεγε με αυτοπεποίθηση... Πήγε τότε ο Νάθαν στη Βηρσαβεέ, μητέρα του Σολομώντα, και της είπε: **«Ξέρεις ότι ο Αδωνίας, γιος της Χαγγίθ, ανακήρυξε τον εαυτό του βασιλιά; Κι ο κύριος μας ο Δαβίδ δεν έχει ιδέα! Η Βηρσαβεέ παρουσιάστηκε στο βασιλιά... Κύριε μου, εσύ έχεις ορκιστεί σ' εμένα τη δούλη σου, στ' όνομα του Κυρίου, του Θεού σου, ότι ο γιος μου ο Σολομών θα σε διαδεχτεί στο θρόνο. Τώρα, όμως, βασιλιάς έγινε ο Αδωνίας... Εκεί ο ιερέας Σαδώκ πήρε το κέρας του λαδιού από τη σκηνή και έχρισε το Σολομώντα. Μετά σάλπισαν με τη σάλπιγγα κι όλος ο λαός φώναξε: «Ζήτω ο βασιλιάς Σολομών!»**

Γ' Βασ. 1,5.11.17.39.

Ο βασιλιάς ζητάει σοφία από το Θεό

“Ο Σολομώντας είδε σε ενύπνιο το Θεό ο οποίος τον ρώτησε τί θα προτιμούσε να του χαρίσει, δόξα πλούτη ή σοφία; Και ο Σολομών απήντησε **Σοφία** και εξ αυτού **ο Θεός** ευχαριστημένος από την επιλογή, **του χάρισε** και τα τρία, **πλούτη** από το εμπόριο, **δόξα** από τους λαούς της εποχής του αλλά **και πολλή σοφία** (Γ΄ Βασ. 3,6-9). Δείγμα της σοφίας του αποτελεί η απόδοση δικαιοσύνης στην περίφημη εκείνη δίκη των δύο γυναικών...”

Η δικαιοσύνη του Σολομώντα

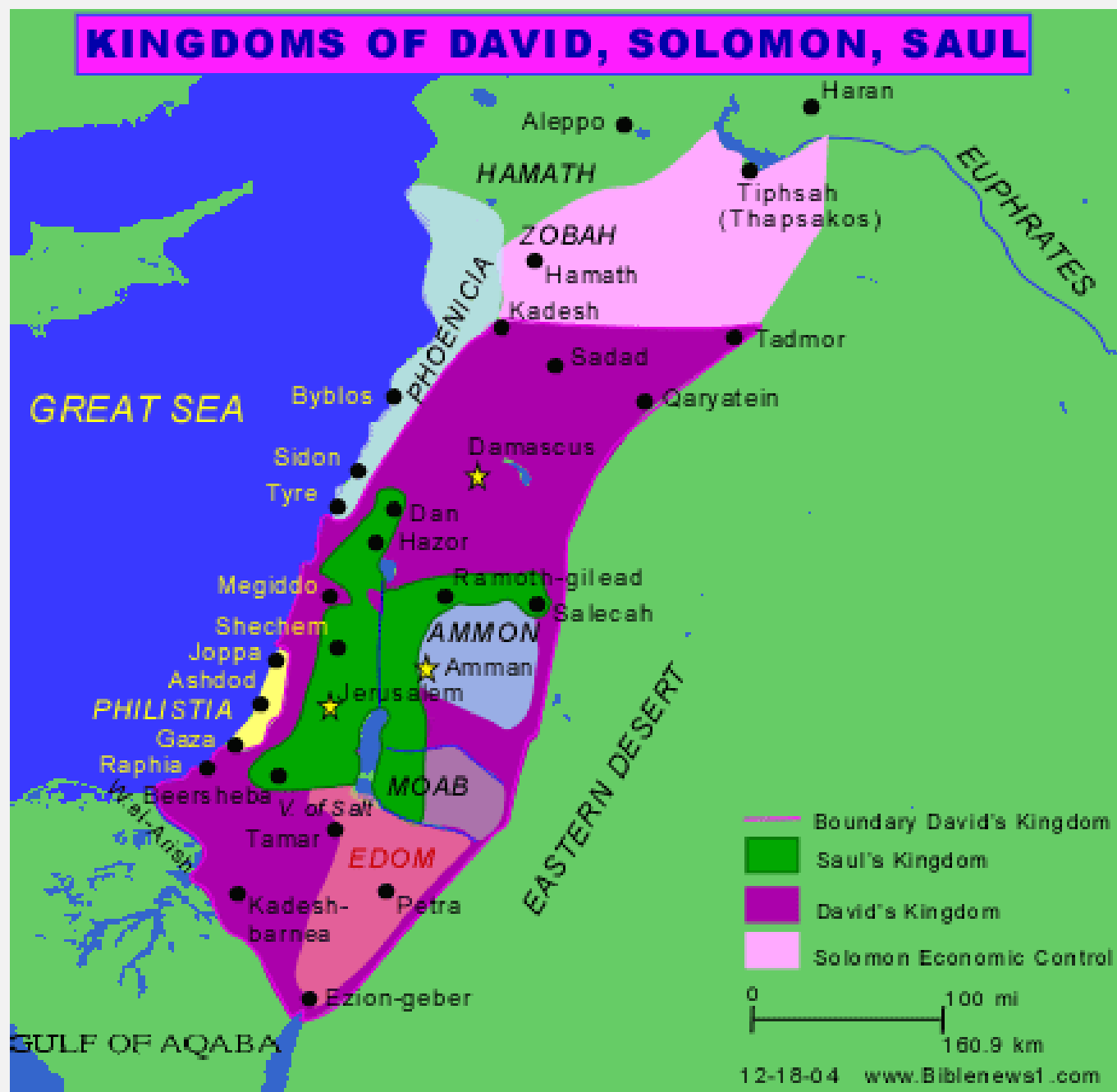
**Η φράση σολομώντεια λύση σημαίνει
λύση σε κάποιο δύσκολο πρόβλημα ή δίλημμα, που θεωρείται
σοφή, δίκαιη αλλά και ενδεχομένως σκληρή.**

Κάποτε, δύο μάνες, διεκδικούσαν το ίδιο παιδί... Τότε είπε ο βασιλιάς:
«Η μια σας λέει: "ο δικός μου γιος είναι ο ζωντανός και ο δικός σου είναι
ο νεκρός" και η άλλη λέει "όχι, ο δικός σου γιος είναι ο νεκρός και ο
δικός μου είναι ο ζωντανός". **Φέρτε μου εδώ ένα σπαθί, πρόσταξε.** Του
έφεραν το σπαθί και είπε: **«Μοιράστε το ζωντανό παιδί στα δύο, και
δώστε το μισό στη μία και το μισό στην άλλη»** Τότε, η γυναίκα που είχε
το ζωντανό παιδί, ένωσε τα σπλάχνα της να ταράζονται για το γιο της
και είπε στο βασιλιά: **«Αχ, κύριε μου! Δώστε σ' αυτήν το παιδί και μην
το σκοτώνετε».** Η άλλη όμως έλεγε: **«Μοιράστε το, μοιράστε το! Έτσι δε
θ' ανήκει ούτε σ' εμένα ούτε σ' εκείνη».** Τότε αποκρίθηκε **ο βασιλιάς** και
είπε: **«Δώστε στην πρώτη γυναίκα το παιδί και μην της το σκοτώνετε,
αυτή είναι η μάνα του».** Όλοι οι Ισραηλίτες έμαθαν πώς έκρινε ο
βασιλιάς και αισθάνθηκαν σεβασμό γι' αυτόν. Κατάλαβαν ότι **ο Θεός**
του είχε δώσει "σοφία, η οποία τον κατεύθυνε να αποδίδει το δίκαιο.
(Βασ. Γ', 3, 16-28).

KINGDOMS OF DAVID, SOLOMON, SAUL

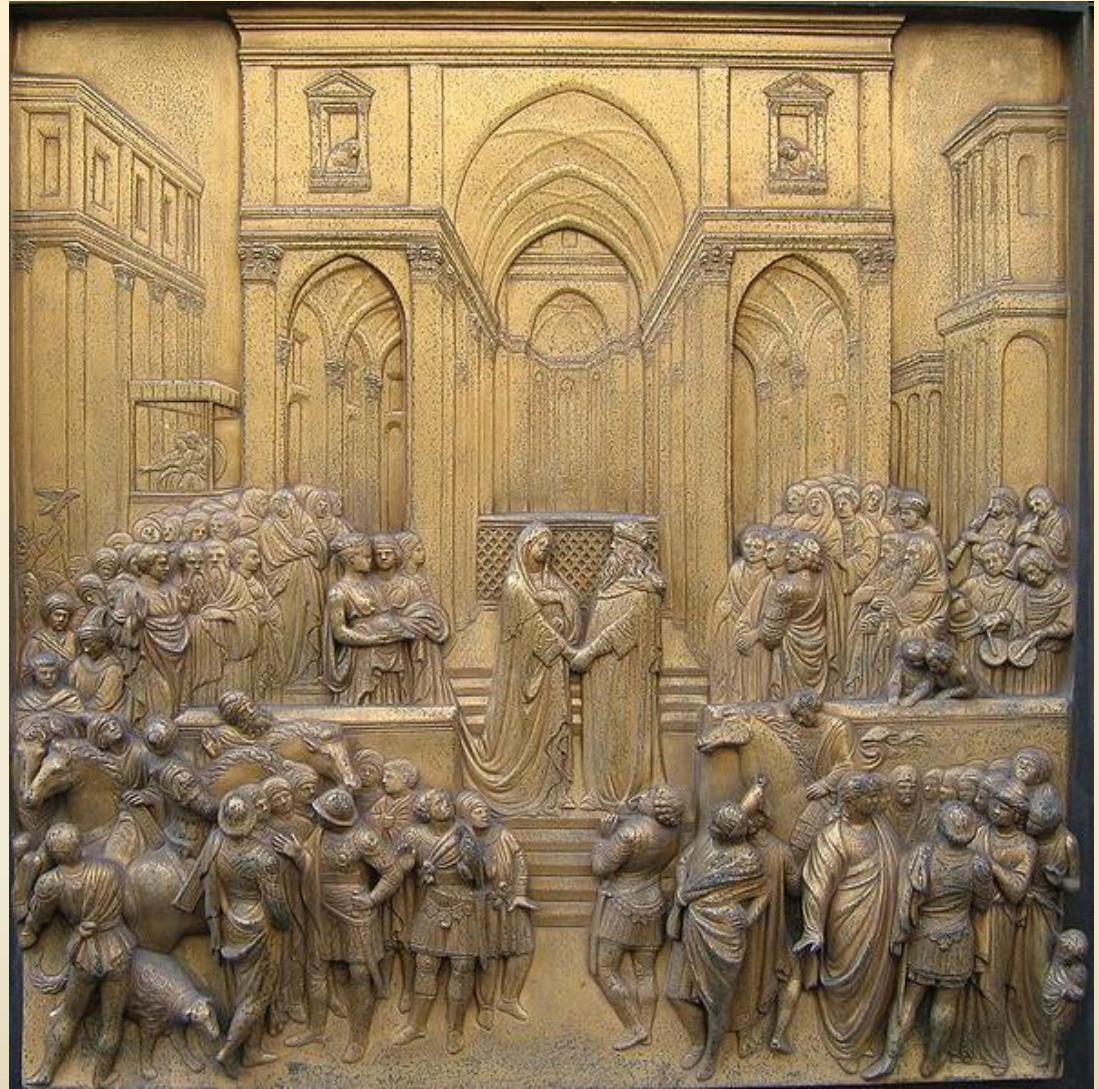
Μια
λαμπρή
εποχή
για τον
Ισραηλιτικό
λαό

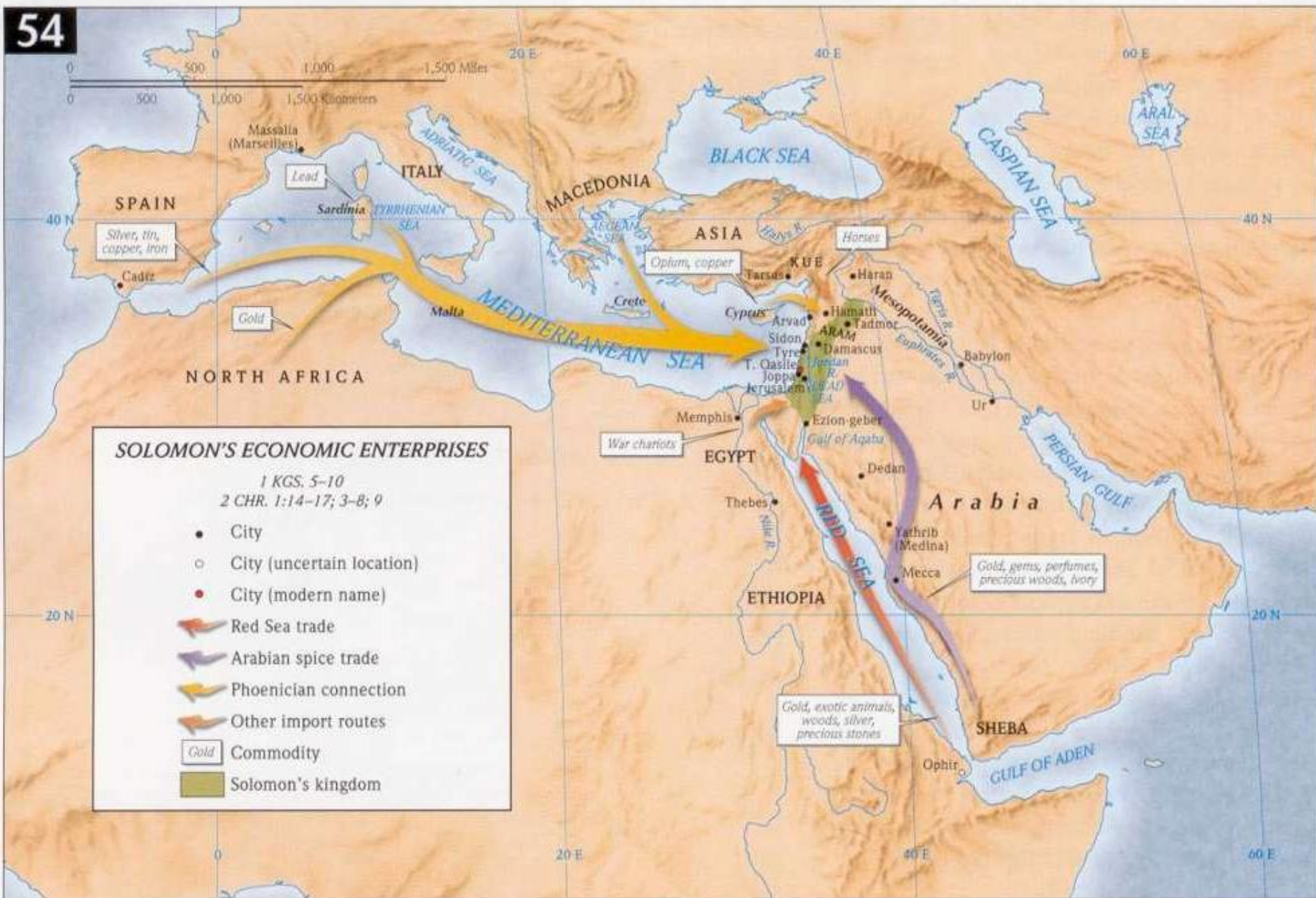
Ειρήνη και ευημερία

Έμεινε γνωστός για την σοφία του και για τα πλούτη του. Αυτός έχει τους **«θησαυρούς του Σολομώντα»** λέμε ακόμα και σήμερα για κάποιον που είναι πολύ πλούσιος.

Η φήμη του είχε φτάσει στα πέρατα του κόσμου. Περιθρύλητη έμεινε η επίσκεψη της Βασίλισσας της Αραβίας Σαββά όταν τον επισκέφθηκε με πολύ μεγάλη συνοδεία προσφέροντάς του πολύτιμα δώρα.

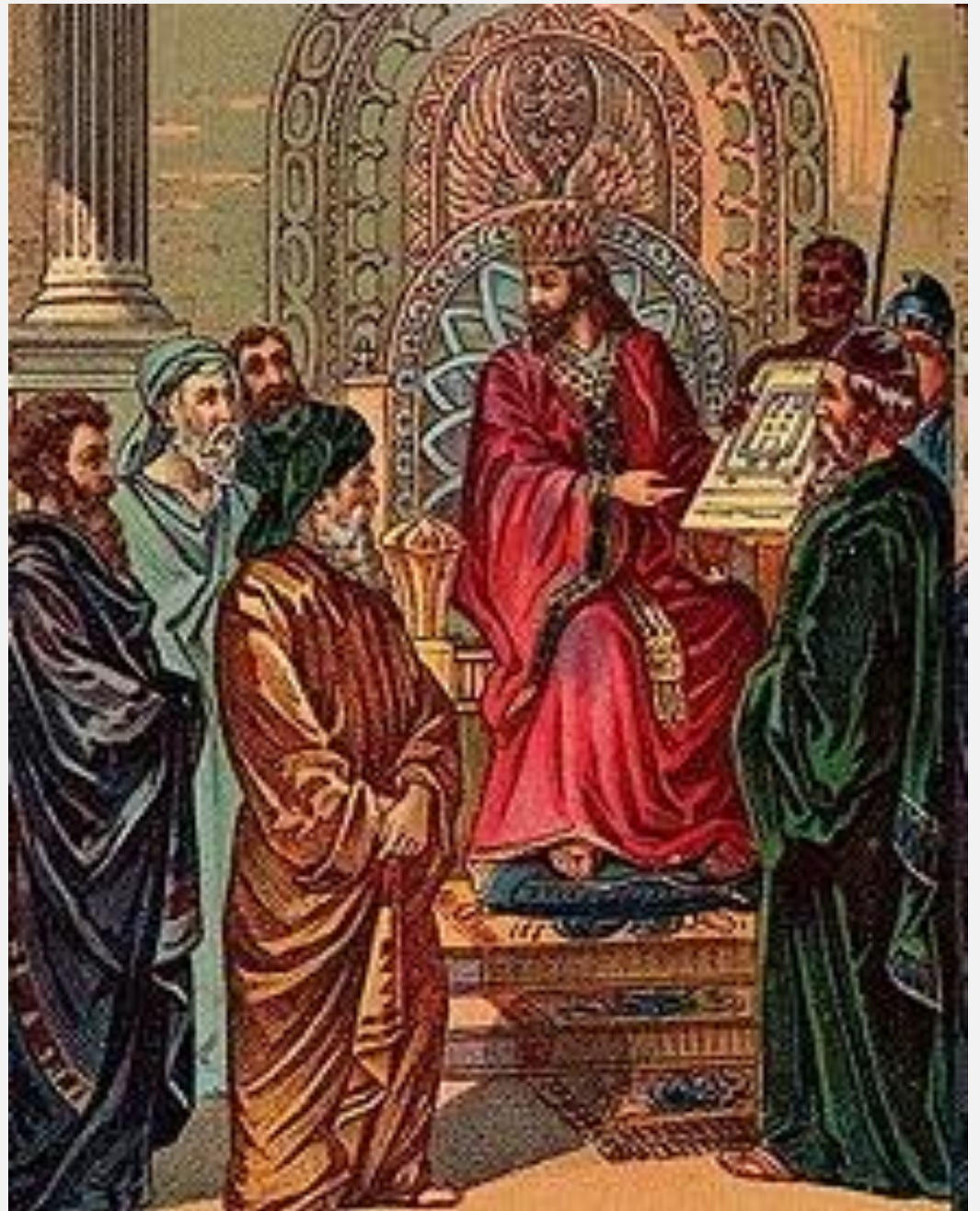
Σολομών & βασίλισσα του Σαββά

Οικοδομικές δραστηριότητες του Σολομώντα

**Ο Ναός του Θεού:
το έργο ζωής
του Σολομώντα**

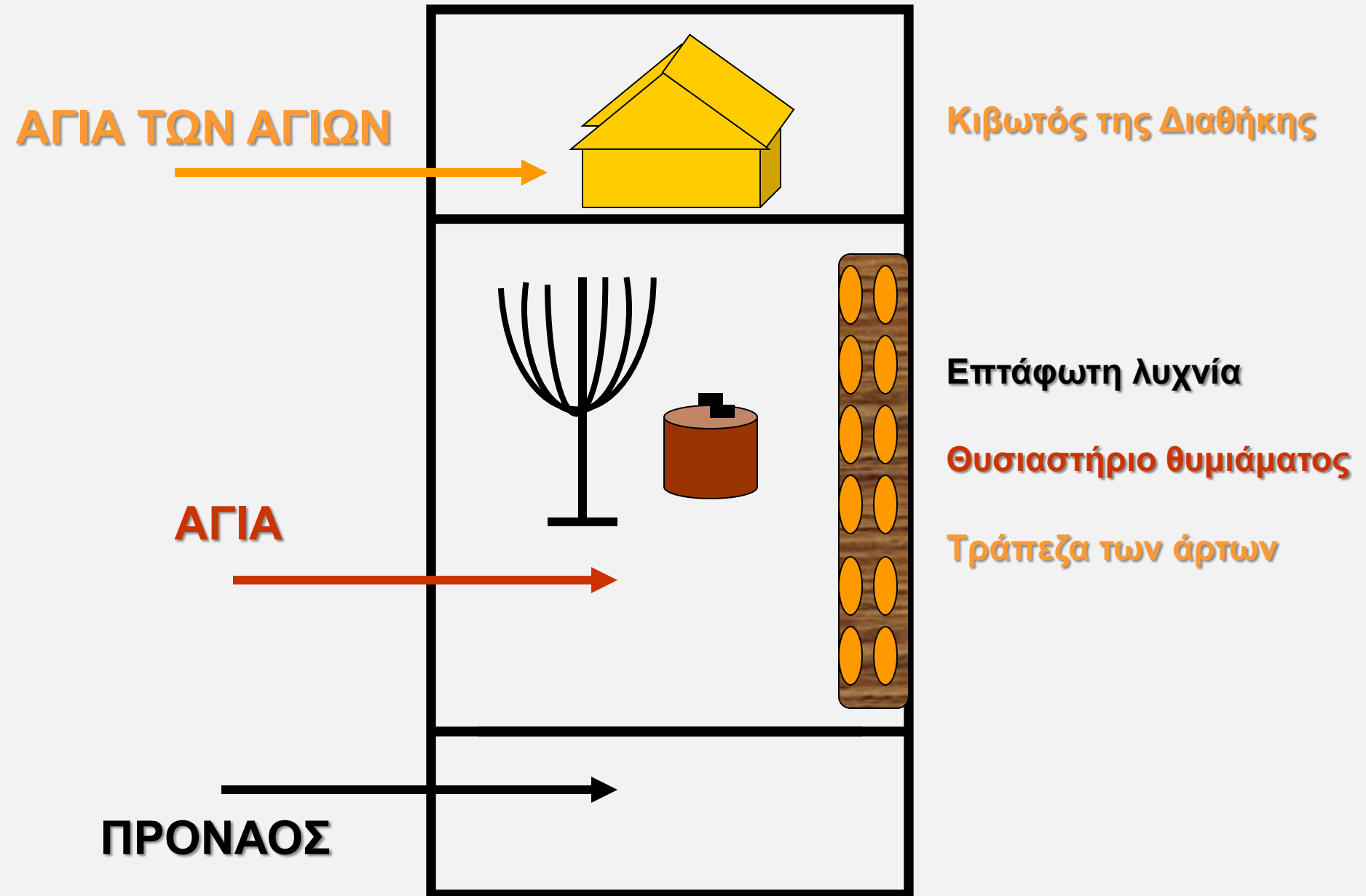
Πρώτος ο βασιλιάς **Δαβίδ** εξέφρασε την επιθυμία του να οικοδομήσει ναό απaráμιλλης δόξας και μεγαλείου, αλλά η επιθυμία του Θεού ήταν να μην κατασκευάσει αυτός τον ναό Του αλλά ο γιος του ο **Σολομώντας**.

Αλλά ο Κύριος μου είπε: "**εσύ έχεις κάνει να χυθεί πολύ αίμα στη διάρκεια των μεγάλων πολέμων που διεξήγαγες. Εξαιτίας, λοιπόν, όλου αυτού του αίματος που έκανες να χυθεί στη γη ενώπιον μου, δεν θα χτίσεις εσύ ναό στο όνομά μου. Θα αποκτήσεις όμως γιο. Αυτός θα είναι άνθρωπος της ειρήνης και θα τον αφήσω ήσυχο από όλους τους γύρω εχθρούς του. Το όνομα του θα είναι Σολομών και στις μέρες του θα εξασφαλίσω ειρήνη και ησυχία στο λαό του Ισραήλ. Αυτός θα χτίσει ναό στο όνομα μου. Θα είναι γιος μου, κι εγώ θα είμαι πατέρας του, και θα κάνω το θρόνο της βασιλείας του στον Ισραήλ ακλόνητο για πάντα". (Παραλ. Α' 22,8-10).**

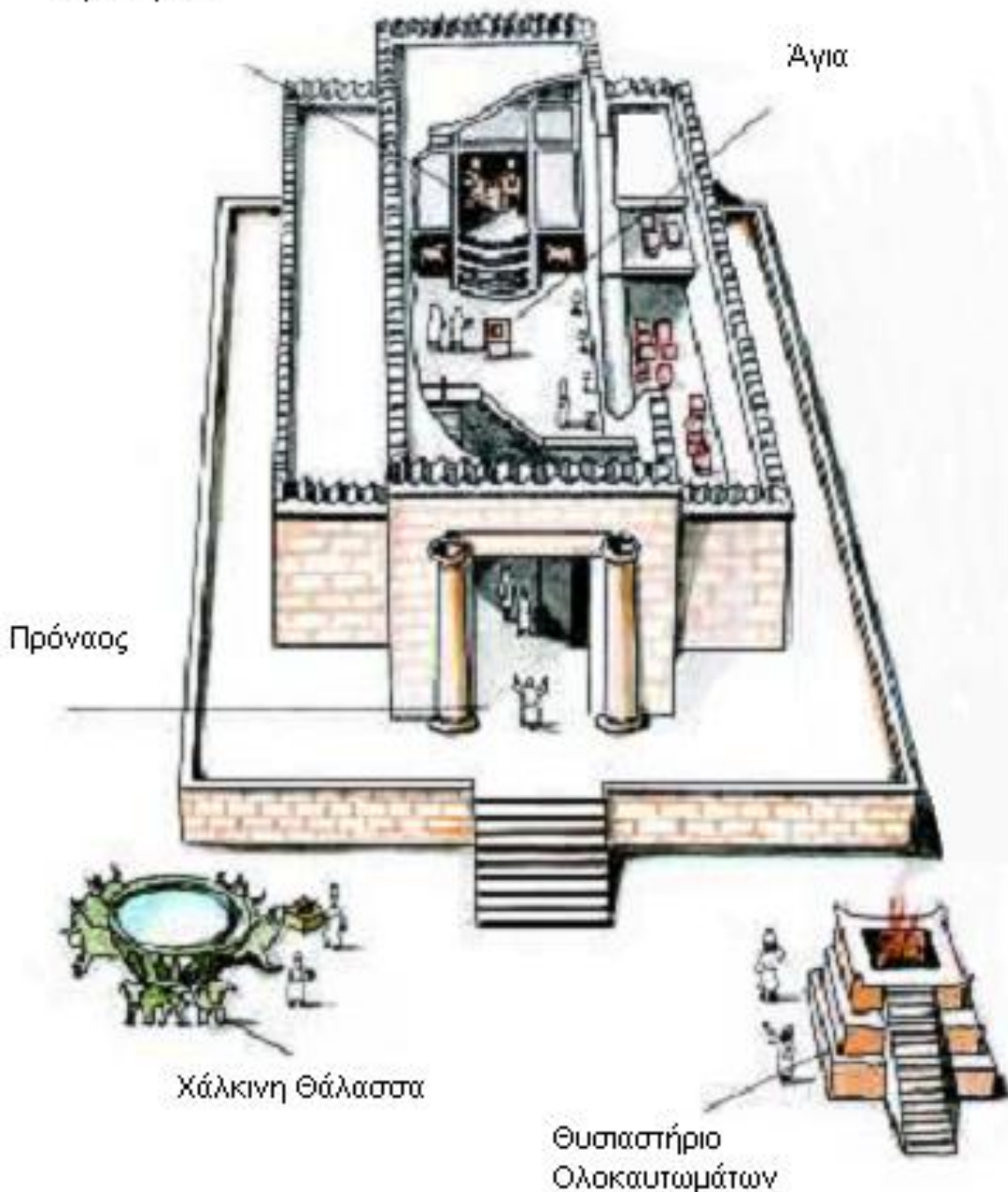

Δαβίδ και Σολομών

Η κάτοψη του Ναού

Άγια Αγίων

Ο Ναός του Σολομώντα

Η επιλογή του **λόφου Μορία** έγινε με βάση κριτήρια, που τον καθιστούσαν ιερό για τον λαό του Ισραήλ. Το βασικότερο ήταν αυτό της θεοφάνειας, δηλαδή της οπτικής και ακουστικής εμφάνισης του Θεού σε αυτόν τον τόπο. Συγκεκριμένα στον Μορία ήταν ο **χώρος της αποτραπείσας θυσίας του υιού του Αβραάμ** καθώς και η αποστολή του **Αγγέλου εξολοθρευτή επί της βασιλείας του Δαυίδ** (Β΄ Βασιλ. 24, 18). Στο λόφο Μορία συνεπώς επιχωματώθηκαν οι χαράδρες και ισοπεδώθηκε το έδαφος και θεμελιώθηκε σε μεγάλο βάθος ο ναός. Ο οίκος του Θεού (Ιώσηπος, Ιουδαϊκή αρχαιολογία, VII) επεκτείνονταν σε μήκος 27 μ (60 πήχεις), ενώ το πλάτος του ήταν 9μ. και το συνολικό ύψος 54μ. Ο Ναός οικοδομήθηκε ολόκληρος από λευκές πέτρες, που λαξεύτηκαν στον τόπο εξόρυξης και όχι στον χώρο του ναού. Εκτός από πέτρα χρησιμοποιήθηκε ξύλο και χρυσός ενώ οι τεχνίτες ήσαν κατά βάση Φοίνικες.

Κέδρος του Λιβάνου

Η (και ο) κέδρος του Λιβάνου είναι δέντρο μεγάλο και μακροβιότατο· ζει μέχρι 2.500 χρόνια περίπου· **το ξύλο του είναι εύοσμο (μυρωδάτο) και στερεό. Συμβολίζει την ομορφιά και τη χάρη, τη μακροβιότητα, την ευρωστία.** Μεγάλα δάση από αυτούς τους κέδρους κάλυπταν κάποτε τα βουνά του Λιβάνου, αλλά σήμερα απομένουν μόνο λίγα μικρά δασύλλια εξαιτίας της αλόγιστης χρήσης και της μη αναπλήρωσης των δέντρων με κατάλληλη διατήρηση και αναδάσωση. Οπωσδήποτε, οι καταστροφές από τους πολέμους συνέτειναν επίσης σε αυτή την αποψίλωση. Ωστόσο, τα δέντρα που απομένουν εξακολουθούν να αποτελούν εντυπωσιακό θέαμα.

Το κεδρόξυλο μεταφερόταν στην Ιερουσαλήμ και **χρησιμοποιούνταν στην ανοικοδόμηση και διακόσμηση του ναού του Σολομώντα (Α΄ Βασ. 5, 20-23).**

Οι "Κέδροι του Θεού", Λίβανος.

«Κι όταν ο πατέρας μου σκόπευε να χτίσει ναό στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, ο Κύριος του είπε: "ωραία ήταν η πρόθεσή σου να χτίσεις ναό στο όνομα μου. Δε θα χτίσεις όμως εσύ το ναό, αλλά ο γιος σου, που θα προέρχεται από σένα. Αυτός θα χτίσει το ναό στο όνομά μου". Ο Κύριος πραγματοποίησε την υπόσχεσή του: Διαδέχθηκα εγώ τον πατέρα μου Δαβίδ στο θρόνο του Ισραήλ και έχτισα αυτόν το ναό στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ. Επίσης τοποθέτησα εκεί την Κιβωτό, μέσα στην οποία υπάρχει η γραπτή διαθήκη που έκανε ο Κύριος με τους προγόνους μας, όταν τους έβγαλε από την Αίγυπτο». (Βασ. Γ' 8, 17-21)

Η μεταφορά της Κιβωτού στο Ναό

"Μέσα στην κιβωτό δεν υπήρχε τίποτε άλλο, παρά μόνο οι δύο πέτρινες πλάκες, που τις είχε τοποθετήσει εκεί ο Μωυσής όταν ο Κύριος έκανε διαθήκη με τους Ισραηλίτες στο όρος Χωρήβ, μετά την έξοδο τους από την Αίγυπτο.

Όταν οι ιερείς βγήκαν από τα άγια, μια νεφέλη γέμισε το ναό του Κυρίου... Η δόξα του Κυρίου είχε κατακλύσει το ναό". Γ' Βασ. 8,9-10.

Η προσευχή του Σολομώντα

Μετά στάθηκε ο Σολομών μπροστά στο "θυσιαστήριο του Κυρίου, απέναντι σ' όλη την ισραηλιτική κοινότητα. Άπλωσε τα χέρια του στον ουρανό και είπε.

«Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, δεν υπάρχει Θεός όμοιος μ' εσένα στον ουρανό πάνω κι εδώ κάτω στη γη. Τηρείς τη διαθήκη σου με τους δούλους σου και δεν παύεις να τους αγαπάς, όταν ζουν ενώπιον σου με απόλυτη τιμιότητα. Όλα όσα εσύ ο ίδιος είχες υποσχεθεί στο δούλο σου το Δαβίδ, τον πατέρα μου, τα πραγματοποιήσες σήμερα με τη δύναμη σου. Τώρα, λοιπόν, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, εκπλήρωσε και την υπόσχεση που έδωσες στον πατέρα μου, ότι αν οι απόγονοι του φροντίζουν να ζουν ενώπιον σου με υπακοή, όπως εκείνος, θα υπάρχει πάντοτε κάποιος απ' αυτούς που θα βασιλεύει στον Ισραήλ μετά από κείνον. Ας πραγματοποιηθεί λοιπόν τώρα, Θεέ του Ισραήλ, η υπόσχεση που έδωσες στο δούλο σου Δαβίδ, τον πατέρα μου.

Πώς θα μπορούσες όμως, αλήθεια, εσύ Θεέ να κατοικήσεις στη γη; Οι ουρανοί και οι ουρανοί των ουρανών να σε χωρέσουν δεν μπορούν. **Πώς, λοιπόν, θα σε χωρέσει αυτός εδώ ο ναός που έχτισα;** Ωστόσο, Κύριε Θεέ μου, στρέψε μ' ευμένεια το πρόσωπο σου σ' εμένα, το δούλο σου, άκουσε την προσευχή μου και την παράκληση μου, και δώσε αυτά που με κραυγές και δεήσεις σου ζητάω σήμερα, εγώ ο δούλος σου.

Ας είναι ανοιχτά τα μάπα σου πάνω σ' ετούτο το ναό μέρα και νύχτα, πάνω στον τόπο, στον οποίο όρισες να λατρεύεται το όνομα σου. Άκουσε την προσευχή που σου απευθύνω εγώ, ο δούλος σου, από αυτόν εδώ τον τόπο». Γ' Βασιλ. 8, 22,29.

Ο συμβολισμός του Ναού

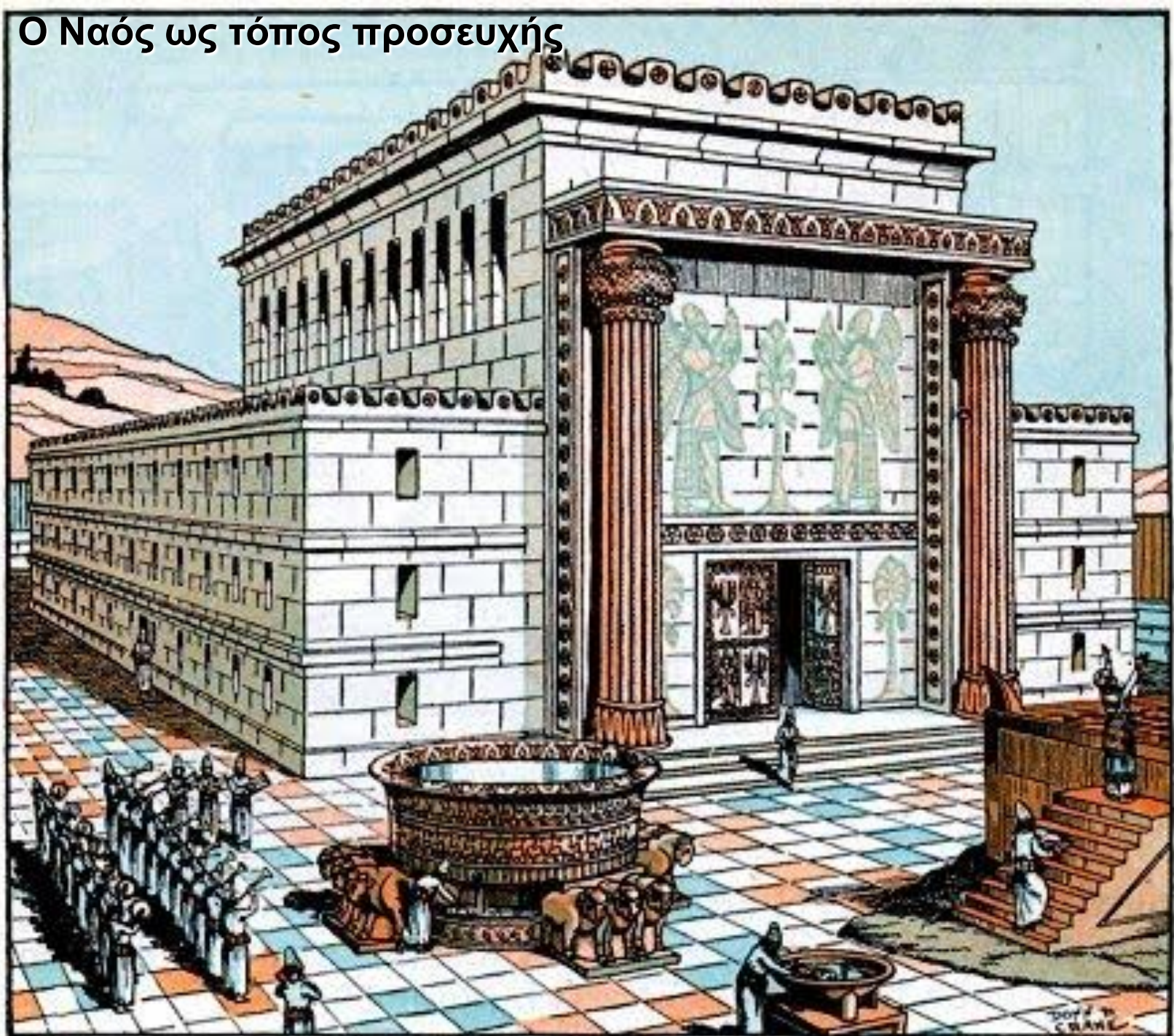
Ο Ναός των Ιεροσολύμων ήταν το **κέντρο της εθνικής ζωής** και ο **τόπος λατρείας** των Ισραηλιτών.

Ήταν το **επίγειο κατοικητήριο του Θεού**. Βέβαια ο Θεός δεν κατοικεί σε ένα ορισμένο τόπο· υπάρχει στον ουρανό, βρίσκεται στη γη και είναι παρών παντού.

Στο Ναό, που ήταν το **σύμβολο της παρουσίας Του ανάμεσα στο λαό του**, οι Ισραηλίτες επικοινωνούσαν με το Θεό. Εκεί τον λάτρευαν και εξέφραζαν με την προσευχή τους την πίστη τους σ' αυτόν, εκεί προσέφεραν τις θυσίες τους και υμνούσαν τα θαυμαστά έργα του.

Οι Ιουδαίοι της Διασποράς, όσο μακριά από την Ιερουσαλήμ και αν κατοικούσαν, επεδίωκαν να επισκέπτονται το Ναό κάθε χρόνο, ιδίως στις μέρες των μεγάλων γιορτών.

Ο Ναός ως τόπος προσευχής

Τι απέγινε η κιβωτός

Σε αντίθεση με τη γενική συμφωνία των ιστορικών ότι η κιβωτός καταστράφηκε, διάφορες παραδόσεις σχετικά με την τελική της τύχη υποστηρίζουν :

- την απόκρυψή της κάτω από το Όρος του Ναού στην Ιερουσαλήμ,
- τη φυγάδευσή της από την Ιερουσαλήμ πριν έρθουν οι Βαβυλώνιοι (αυτή η παράδοση συνήθως καταλήγει με την Κιβωτό στην Αιθιοπία), είτε από τον Αιθίοπα πρίγκηπα Μενελίκ Α΄ (υποτιθέμενο γιο του Σολομώντος και της Βασίλισσας της Σεβά), είτε από τους Ισραηλίτες αρχιερείς κατά τη βασιλεία του Μανασσή, οι οποίοι πιθανώς την μετέφεραν σε Ιουδαϊκό ναό στην Ελεφαντίνη της Αιγύπτου.
- Ακόμα, αναφέρεται η παράδοση ότι η Κιβωτός της Διαθήκης αφαιρέθηκε με θαυματουργικό τρόπο από τη γη με θεϊκή παρέμβαση.

Τα βιβλία της Σοφίας

Στον Ισραήλ, αλλά και σε όλους τους λαούς της εποχής, αναπτύχτηκε ένα ιδιαίτερο **φιλολογικό είδος: η Σοφία**. Πρόκειται για συλλογές **παροιμιών, γνωμικών και συμβουλών** που αναφέρονται σε πρακτικά θέματα της καθημερινής ζωής και επιχειρούν ν' απαντήσουν στο ερώτημα **«πώς πρέπει να ζούμε;»**. Τέτοια «σοφιολογικά» έργα υπάρχουν και στην Παλαιά Διαθήκη.

Εξαιτίας της σοφίας του βασιλιά Σολομώντα οι **Παροιμίες**, ο **Εκκλησιαστής** και η **Σοφία** αποδόθηκαν σ' αυτόν.

Αποστασία του Σολομώντα απ' το Θεό

«Ο βασιλιάς Σολομών αγάπησε πολλές ξένες γυναίκες... Είχε εφτακόσιες συζύγους πριγκίπισσες και τριακόσιες παλλακίδες. Όλες αυτές τον επηρέασαν τόσο, που η καρδιά του έπαψε να είναι αφοσιωμένη στο Θεό. Όταν γέρασε, οι γυναίκες του τού γύρισαν τα μυαλά και λάτρεψε άλλους θεούς· η καρδιά του δεν ήταν αφοσιωμένη στον Κύριο, το Θεό του, όπως η καρδιά του Δαβίδ, του πατέρα του». Γ' Βασ. 11,1.3.8

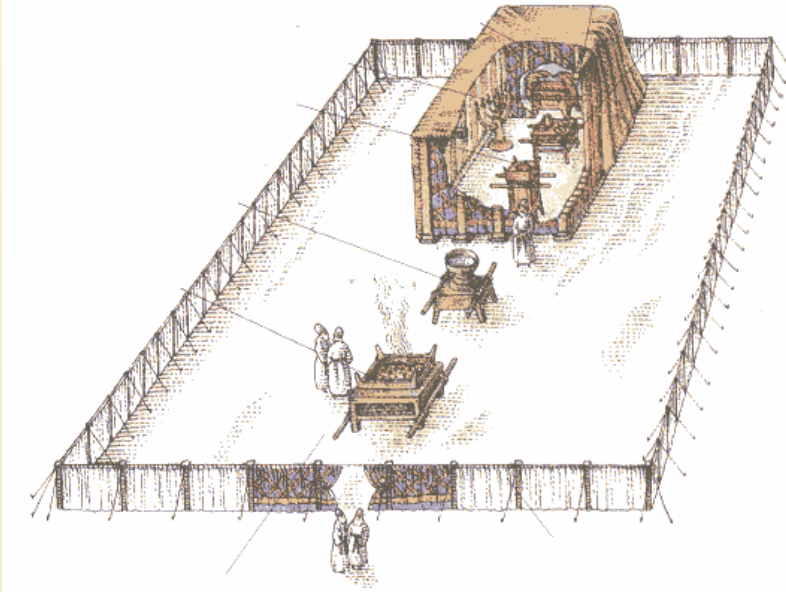
Προειδοποίηση για τη διάπαση του βασιλείου

«Και είπε ο Κύριος προς το Σολομώντα:

- **Επειδή φέρθηκες μ' αυτό τον τρόπο και δεν τήρησες τη συμφωνία μου και τους νόμους που εγώ σου είχα ορίσει, θα πάρω εξάπαντος τη βασιλεία από σένα και θα τη δώσω στο δούλο σου.**
- **Αλλά δεν θα το κάνω αυτό στις μέρες σου, για χάρη του Δαβίδ, του πατέρα σου. Από τα χέρια του γιου σου θα την πάρω.**
- **Ωστόσο δε θα πάρω ολόκληρη τη βασιλεία, θ' αφήσω στο γιο σου μία φυλή, για χάρη του Δαβίδ, του δούλου μου, και για χάρη της Ιερουσαλήμ, της εκλεκτής μου πόλης». Γ' Βασ.11, 11-13.**

*Η ιστορία
του Ναού
των
Ιεροσολύμων*

Η Σκηνή του Μαρτυρίου ως τόπος όπου εμφανιζόταν ο Θεός

«Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσήπτων, δύο πήχεων καὶ ἡμίους τὸ μῆκος καὶ πήχεως καὶ ἡμίους τὸ πλάτος καὶ πήχεως καὶ ἡμίους τὸ ὕψος. καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτήν· καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσᾶ στρεπτὰ κύκλῳ» (Ἐξοδ. 25, 9-10).

Η Σκηνή του Μαρτυρίου (Ohel Moed) ήταν ο τόπος όπου εμφανιζόταν ο Θεός συνήθως υπό τη μορφή νεφέλης, για να εκδηλώσει το θέλημά του. Το όνομά της το όφειλε στο γεγονός ότι μπροστά σε αυτή ο Θεός μαρτυρούσε δηλ. αποκάλυπτε το θέλημά του ή διότι περιείχε στο εσωτερικό της τις πλάκες του Νόμου, τα άλλως γνωστά ως "μαρτύρια" (Εξ. 25,16). Μετά την μόνιμη εγκατάσταση του Ισραήλ στη Χαναάν, η Κιβωτός της Διαθήκης (Aron Haberith) τοποθετήθηκε αρχικά σε διάφορα ιερά και οριστικά στο ναό του Σολομώντα.

Η Κιβωτός της Διαθήκης συμβόλιζε το θρόνο του Θεού, εκεί όπου πίστευαν οι Ισραηλίτες ότι αποκαλύπτο-νταν ένθρονος ο Θεός μέσα στη Δόξα Του κάνοντας γνωστό το θέλημά Του. Σε αυτή φυλάσσονταν εκτός από τις πλάκες του Νόμου, η στάμνα του μάννα και η βλαστήσασα ράβδος του Ααρών.

Μετά την καταστροφή και την πυρπόληση του Ναού από τον Ναβουχοδονόσορα (586 π.Χ.) εξαφανίστηκε και από τότε δεν ξαναβρέθηκε ποτέ.

Υπάρχει πραγματικά η Κιβωτός; Είναι ακόμα ανέπαφη; Κανείς δεν ξέρει. Πραγματικά, δεν μπορούμε να πούμε. Ωστόσο, η ανάκτηση της χαμένης κιβωτού θα είναι η μεγαλύτερη αρχαιολογική ανακάλυψη όλων των εποχών. Η ανακάλυψή της θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει σε σημαντική πίεση για την ανοικοδόμηση του Τρίτου Ναού.

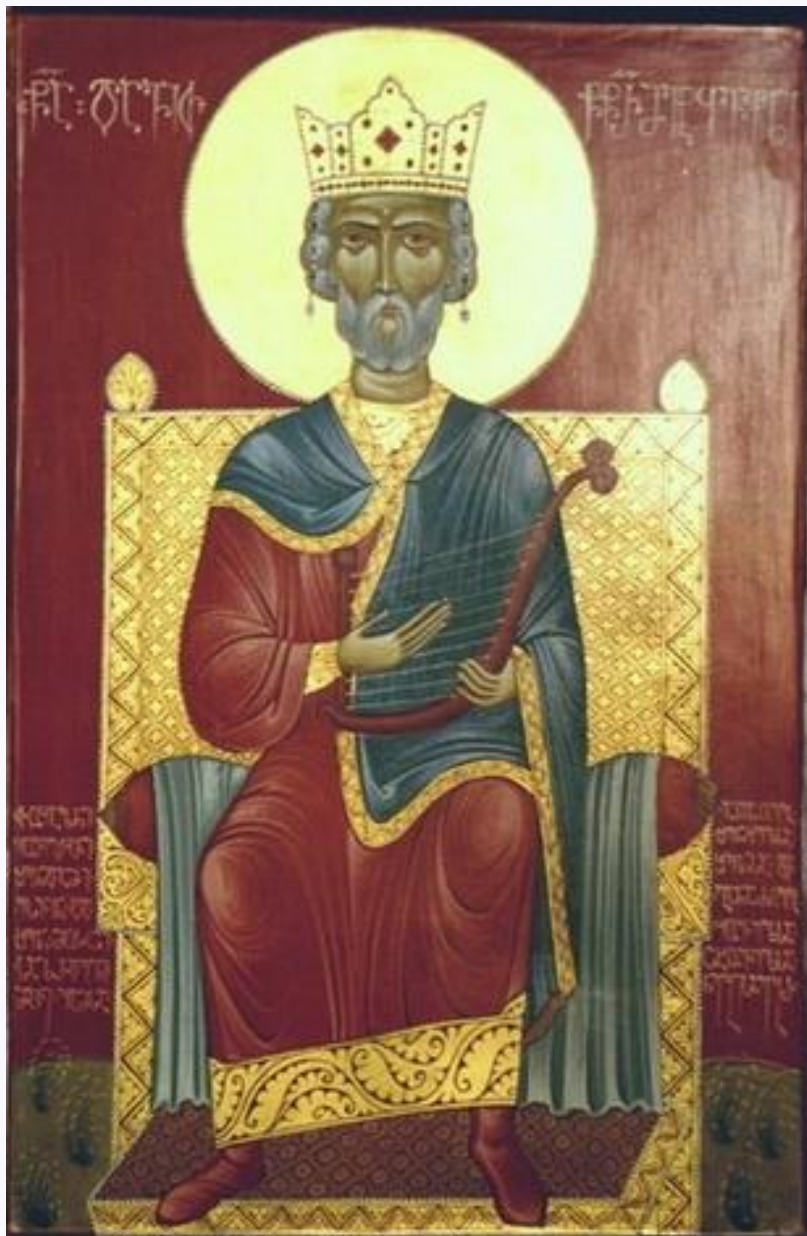

Ἡ Κιβωτὸς αἰρομένη ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ
The Ark in Jerusalem

Πρώτος ο βασιλιάς **Δαβίδ** εξέφρασε την επιθυμία του να οικοδομήσει ναό για να τα στεγάσει εκεί αλλά η επιθυμία του Θεού ήταν να μην κατασκευάσει αυτός τον ναό Του αλλά ο υιός του ο **Σολομώντας**.

«Καὶ ἐγένετό μοι (**Δαυΐδ**) λόγος Κυρίου λέγων· αἷμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας καὶ πολέμους μεγάλους ἐποίησας· οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου, ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον μου. ἴδου υἱὸς τίκτεταί σοι, οὗτος ἔσται **ἄνῆρ ἀναπαύσεως**, καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, ὅτι **Σαλωμὼν ὄνομα αὐτῷ**, καὶ **εἰρήνην** καὶ **ἡσυχίαν** δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς υἱὸν κάγῳ αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος».

(Παραλ. Α΄ 22,8-10)

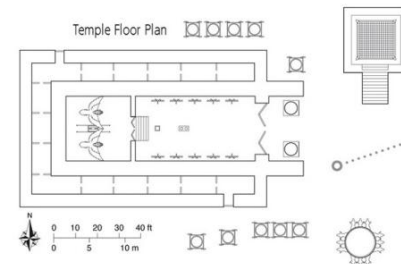
Δαυίδ και Σολομών

A structure was built around the walls of the temple containing three levels. The lower chamber was 7.5 feet (2.3 m) wide, the middle chamber was 9 feet (9 m) wide, and the upper chamber was 10.5 feet (3.2 m) wide (1 Kings 6:5–6, 8, 10).

Two ornate wooden doors, overlaid with gold, separated the inner sanctuary from the nave (1 Kings 6:31–32).

The nave had clerestory windows with recessed frames (1 Kings 6:4).

The vestibule was 30 feet (9.1 m) wide and 15 feet (4.6 m) deep (1 Kings 6:3; cf. 2 Chron. 3:4).

The hollow bronze pillar on the north was called "Boaz," and the one on the south was called "Jachin" (1 Kings 7:21; cf. 2 Chron. 3:17).

Two ornate wooden, folding doors, overlaid with gold, separated the nave from the vestibule (1 Kings 6:33–35).

The bronze altar for burnt offerings was 15 feet (4.6 m) high and 30 feet (9.1 m) long and wide (cf. 2 Chron. 4:1).

The inner sanctuary (or Most Holy Place) was a 30-foot (9.1-m) cube (1 Kings 6:15–29; 2 Chron. 3:8–14). Such rooms were often elevated in temples of the ancient Near East. Two massive golden cherubim were on either side of the ark, each 15 feet (4.6 m) tall with 15-foot (4.6-m) wingspans (1 Kings 6:23–28). The ark of the covenant was between the two cherubim (1 Kings 8:1–11; cf. 2 Chron. 5:2–14).

The nave (or Holy Place) was 60 feet (18.3 m) long and 30 feet (9.1 m) wide (1 Kings 6:15, 17–18; cf. 2 Chron. 3:5–7). It contained the golden altar for incense, the golden table for the bread of the Presence, and ten golden lampstands, five on the north and five on the south (1 Kings 7:48–49; cf. 2 Chron. 4:7).

Ten bronze wheeled stands and basins held water for rinsing off what was used for the burnt offerings (1 Kings 7:27–38; cf. 2 Chron. 4:6).

The "Sea" was a metal basin 7.5 feet (2.3 m) tall and 15 feet (4.6 m) in diameter. It held 12,000 gallons (44,000 liters) of water for the priests to wash in. It was supported by twelve bronze oxen in sets of three, facing in each direction (1 Kings 7:23–26; cf. 2 Chron. 4:2–5).

SOLOMON'S TEMPLE

Solomon began to build "the house of the Lord" in Jerusalem on Mount Moriah in the spring of 967 or 966 B.C. (1 Kings 6:1; 2 Chron. 3:1–2) and completed it seven years later, in the fall of 960 or 959 B.C. (1 Kings 6:38). The temple itself, not including the surrounding chambers on three sides, was 90 feet (27.4 m) long, 30 feet (9.1 m) wide, and 45 feet (13.7 m) high. It resided in the middle of a court with boundary walls.

Τα μέρη του Ναού

«Καὶ ἤρξατο Σαλωμὼν τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμωρία, οὗ ὤφθη Κύριος τῷ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ, ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἡτοίμασε Δαυὶδ ἐν ἄλλῳ Ὄρνῳ τοῦ Ἰεβουσαίου. καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· μῆκος πήχεων ἢ διαμέτρησις ἢ πρώτη πήχεων ἐξήκοντα καὶ εὖρος πήχεων εἴκοσι. καὶ αἰλὰμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, μῆκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πήχεων εἴκοσι καὶ ὕψος πήχεων ἑκατὸν εἴκοσι· καὶ κατεχύρωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ. καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσε ξύλοις κεδρίνοις καὶ κατεχύρωσεν χρυσίῳ καθαρῷ καὶ ἔγλυψεν ἐπ’ αὐτοῦ φοίνικας καὶ χαλαστά. καὶ ἐκόσμησε τὸν οἶκον λίθοις τιμίοις εἰς δόξαν καὶ ἐχύρωσεν χρυσίῳ χρυσοῦ τοῦ ἐκ Φαρουΐμ καὶ ἐχύρωσεν τὸν οἶκον καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ καὶ τοὺς πυλῶνας καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ καὶ ἔγλυψε Χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων. καὶ ἐποίησεν τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, μῆκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πήχεων εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πήχεων εἴκοσι, καὶ ἐχύρωσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς Χερουβὶμ εἰς τάλαντα ἑξακόσια. καὶ ὀλκὴ τῶν ἡλῶν, ὀλκὴ τοῦ ἐνὸς πεντήκοντα σίκλοι χρυσοῦ. καὶ τὸ ὑπερῶον ἐχύρωσεν χρυσίῳ. καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων Χερουβὶμ δύο, ἔργον ἐκ ξύλων καὶ ἐχύρωσεν αὐτὰ χρυσίῳ. καὶ αἱ πτέρυγες τῶν Χερουβὶμ τὸ μῆκος πήχεων εἴκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πήχεων πέντε ἀπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ Χερουβ τοῦ ἑτέρου· καὶ αἱ πτέρυγες τῶν Χερουβὶμ τούτων διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι· καὶ αὐτὰ ἐστηκόκα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. καὶ ἐποίησεν τὸ καταπέτασμα ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου καὶ ὕφανεन ἐν αὐτῷ Χερουβὶμ. καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους δύο, πήχεων τριακονταπέντε τὸ ὕψος καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε. καὶ ἐποίησεν σερσερῶθ ἐν τῷ δαβὶρ καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων. καὶ ἐποίησεν ῥοῖσκους ἑκατὸν καὶ ἐποίησεν ῥοῖσκους ἐπὶ τῶν χαλαστῶν. καὶ ἔστησε τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ τὸν ἓνα ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Ἰσχύς» (Β΄ Παραλ. 3, 1-17).

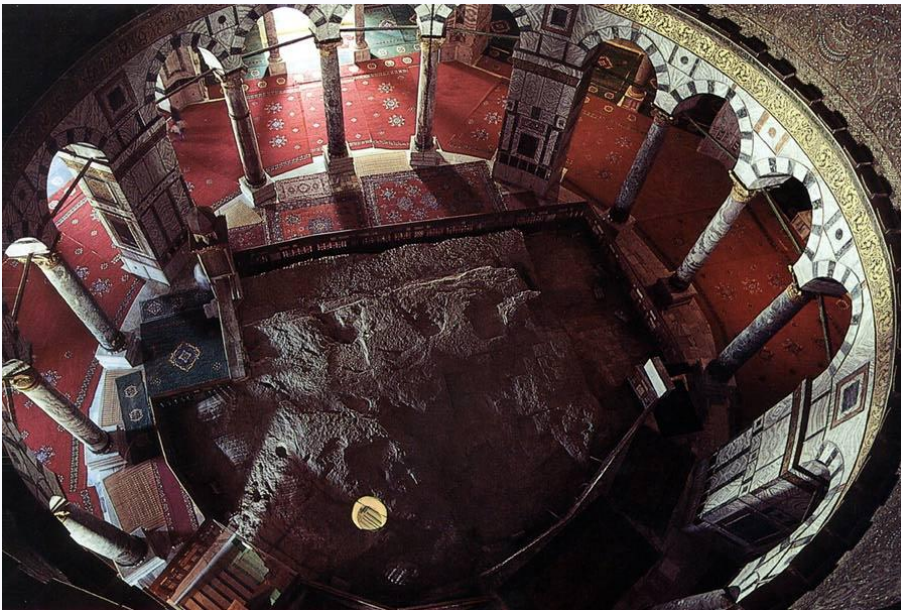
Ο Ναός του Ζοροβάβελ

Ο δεύτερος Ναός ανοικοδομήθηκε όταν ο Πέρσης βασιλιάς Κύρος το 538 π.Χ. κυρίεψε τη Βαβυλώνα και επέτρεψε να επιστρέψουν οι Ισραηλίτες στην πατρίδα τους και να ανοικοδομήσουν το Ναό τους, πάνω στον χώρο, που αυτός προϋπήρχε.

Ο ναός ολοκληρώθηκε το 516 π.Χ., επί της βασιλείας του Δαρείου Α΄.

Το όνομα που πήρε ο ναός οφείλεται στο όνομα του αρχηγού των εξόριστων αιχμαλώτων στην Βαβυλώνα, του Ζοροβάβελ.

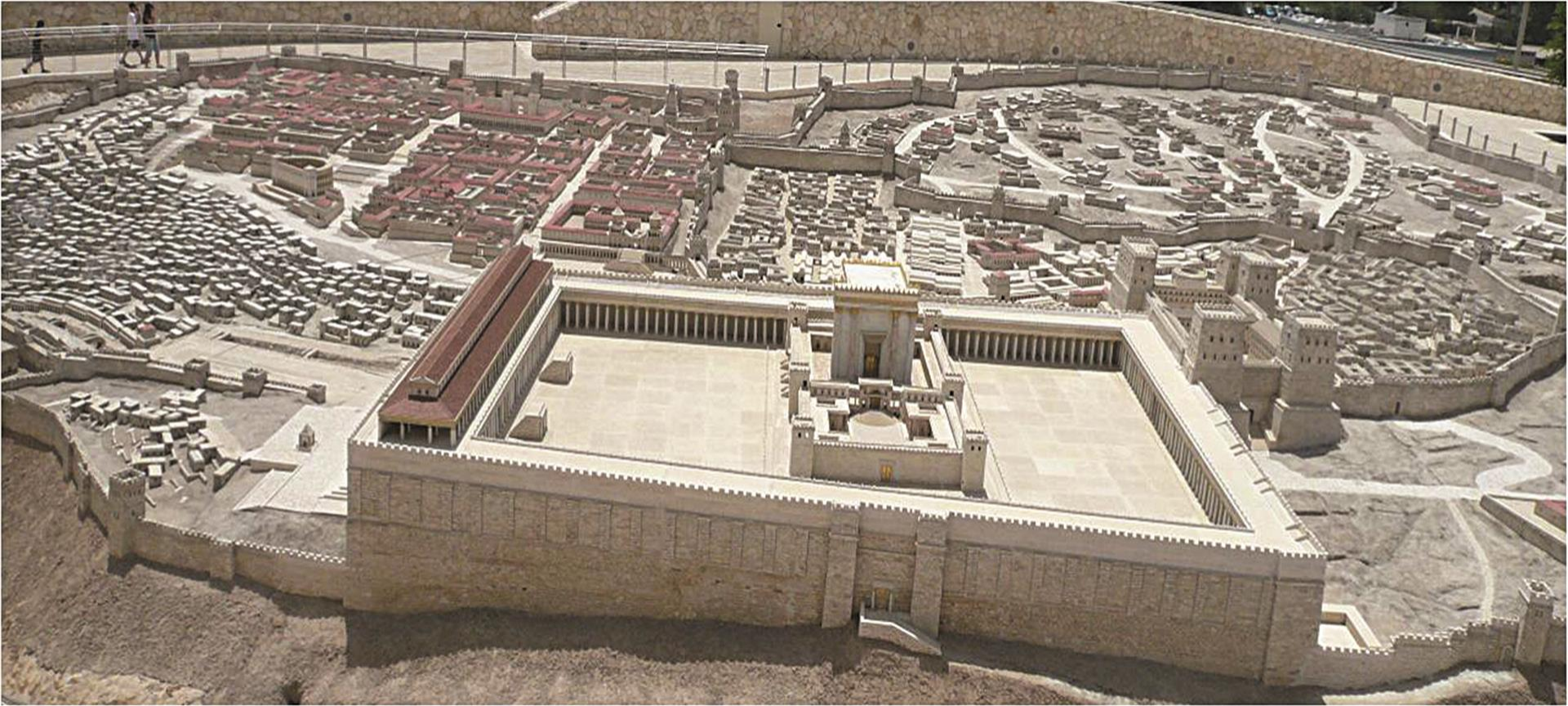
Ο νέος ναός είχε μια διαφορά με τον παλιό σημαντική εκτός των άλλων κατασκευαστικών. Το Άγιο των Αγίων τώρα ήταν άδειο και δεν ήταν τίποτα παραπάνω παρά οι πέτρες πάνω στις οποίες υπήρχε κάποτε η Κιβωτός της Διαθήκης. Σε αυτόν τον βράχο θυμιάτιζε ο ιερέας μια φορά τον χρόνο στην γιορτή του εξιλασμού.

Ο ιερός βράχος (es- Sakhra) όπως φαίνεται σήμερα μέσα στον περικαλλή θόλο του Βράχου. Κάποτε εδώ αναπαύονταν η Κιβωτός της Διαθήκης.

Αναπαράσταση του **Ναού του Ηρώδη**). Διακρίνεται ο ναός, ο περίβολος, η αυλή των εθνών και τέλος το εξωτερικό τείχος.

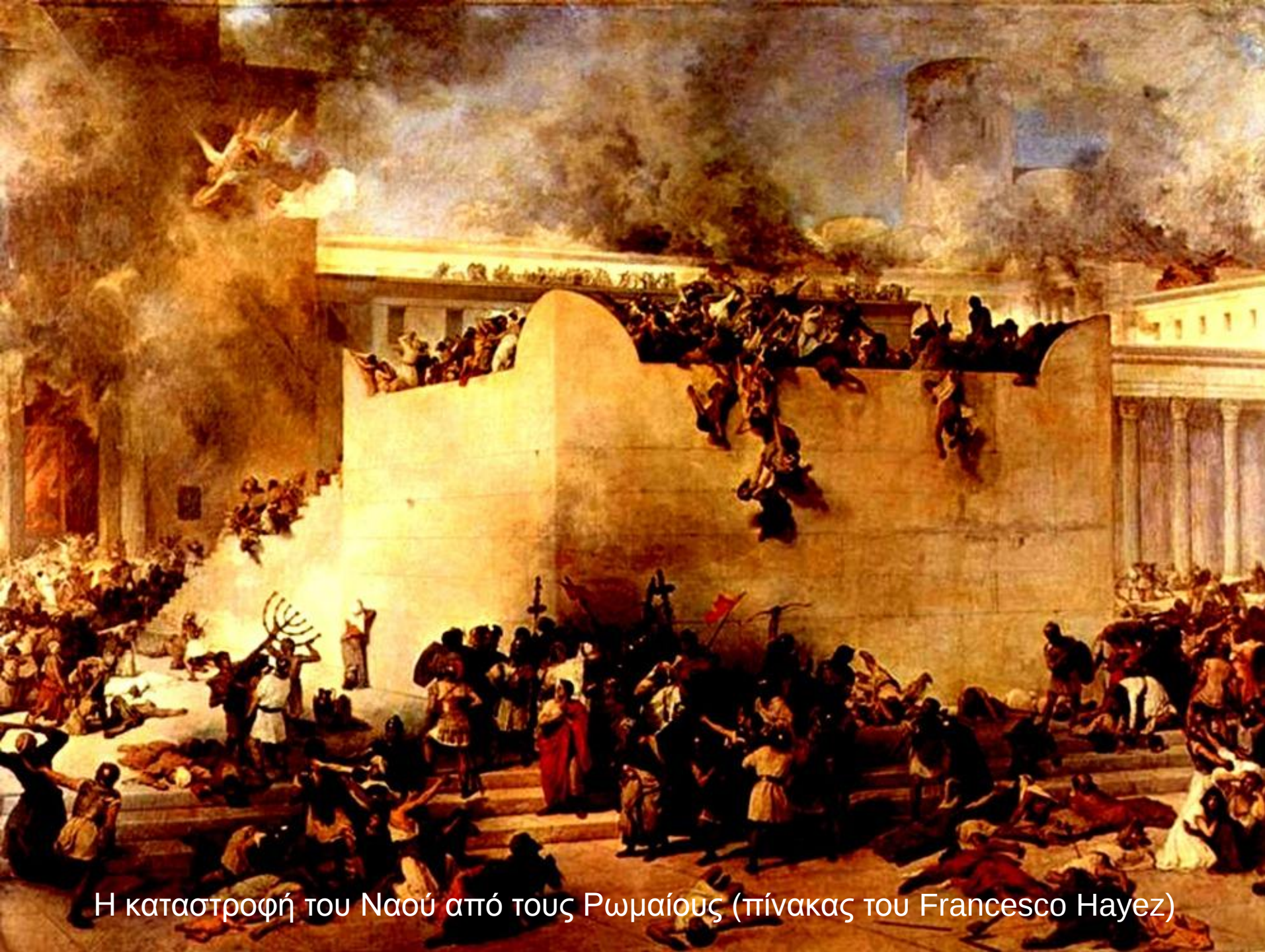

Μακέτα της Ιερουσαλήμ όπως ήταν την εποχή του Ιησού Χριστού μέχρι που καταστράφηκε από τους Ρωμαίους το 70 μ.Χ. Βρίσκεται στο Μουσείο του Ισραήλ.

Η Καινή Διαθήκη για το Ναό

- «Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται. (Ματθ. 24,2).
- Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι οὗ πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν. (Λουκ. 21,24).
- Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. (Λουκ. 19,14).
- Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. (Ματθ. 27,25).

- Το 66 μ.Χ. οι Ιουδαίοι επαναστάτησαν κατά των Ρωμαίων.
- Στις 10 Αυγούστου του 70 μ.Χ. ο στρατηγός Τίτος γιος του αυτοκράτορα Βεσπασιανού κατέλαβε την πόλη και έκαυσε το Ναό, φόνευσε 600.000 Ιουδαίους και απήγαγε τα σκεύη του Ναού.
- Μερικά χρόνια αργότερα, το 132 μ.Χ. οι Ιουδαίοι ξανά επαναστάτησαν υπό την ηγεσία του Σίμωνα Βαρ- Κοσίμπα ή Κοχβά (σημαίνει : γιος του αστέρα), ο οποίος ισχυρίστηκε ότι ήταν ο Μεσσίας.
- Ο αυτοκράτορας Αδριανός έστειλε τον Σεβήρο, ο οποίος με μεγάλη αγριότητα κατέπνιξε την επανάσταση, αροτρίασε, κυριολεκτικά, την Ιερουσαλήμ, της άλλαξε το όνομά της και την μετονόμασε *Aelia Capitolina*, την μετέβαλε σε ελληνορωμαϊκή πόλη, απαγόρευσε την διδασκαλία του Μωσαικού Νόμου, έκτισε Ναό του Δία στο όρος Σιών και έδιωξε όλους τους Ιουδαίους.
- Για τον λαό Ισραήλ ξεκινούσε η μακρά πορεία της διασποράς και των διωγμών.

Η καταστροφή του Ναού από τους Ρωμαίους (πίνακας του Francesco Hayez)

Η επτάφωτη Λυχνία μεταφέρεται από τα ρωμαϊκά στρατεύματα (Ρώμη, αψίδα Τίτου).

Ο λόφος Μορία στη σημερινή του μορφή